

РЕШЕНИЕ

№ 8006

гр. София, 17.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав**, в закрито заседание на 17.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

като разгледа дело номер **12092** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ и се разглежда в закрито съдебно заседание на основание чл. 297, ал. 1 вр. чл. 234, ал. 1 и чл. 274 от кодекса.

В депозирано чрез пощенски оператор на 07.11.2013 г. оспорване Н. Е. А., чрез пълномощника и съдебен адресат адв. М. заявява недоволство от запорно съобщение изх. № ФСД 2754/ 24.10.2013 г. на директора на ТП на НОИ С., с което е наложен запор върху вземанията й в Б. АД по разпореждане № 12 от 22.01.2013 г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО за възстановяване на недобросъвестно полученото за периода 03.06.2008 г. – 30.03.2009 г. обезщетение за отглеждане на малко дете в размер на 2238,09 лв заедно със съответните закъснителни лихви.

В жалбата са въведени оплаквания за незаконосъобразност на цитираното действие на органа като противоречащо на чл. 110, ал. 5 КСО. Подателката й твърди, че разпореждането е обжалвано, не е влязло в сила, в който смисъл запорът е наложен преждевременно, от което А. търпи значителни вреди.

При изложените данни се инвокира искане за незабавно вдигане на запора.

В съпроводителното писмо е заявено възражение за недопустимост, а при условията на евентуалност – за неоснователност на жалбата. Според директора на ТП на НОИ С. запорното съобщение е постъпило в Б. АД на 29.10.2013г., от която дата до 07.11.2013 г. е изминал период, по-дълъг от този по чл. 296, ал. 1 АПК. По съществуто на спора е заявено, че разпореждане № РВ ПОВН 12/ 22.01.2013 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО е оспорено едновременно пред органа по чл. 117, ал. 2 КСО и пред съда. С определение № 2229/ 26.02.2013 г. на АССГ, I отделение, 43 състав по

адм. дело № 1854/ 2013 г. жалбата е оставена без разглеждане, а преписката е изпратена на директора на С. за произнасяне. Такова последвало с решение № РО 107/ 22.02.2013 г., получено лично от адресата си на 01.03.2013г. Разпореждане № РО ПОВН 12/ 22.01.2013 г. е влязло в сила на 16.03.2013г., считано от когато задължението е станало изискуемо по общия ред.

От фактическа страна се установява:

На 22.01.2013 г. от заместващ ръководителя на контрола по разходите на ДОО /съгласно заповед № 380 от 01.06.2010 г. на директора на С./ е издадено разпореждане № РВ ПОВН 12, според което на основание чл. 114, ал. 1 и 3 КСО Н. Е. А. следва да възстанови недобросъвестно полученото за периода 03.06.2008 г. – 30.03.2009 г. обезщетение за отглеждане на малко дете в размер на 2238,09 лв главница и съответните закъснителни лихви. Актът е съобщен на А. чрез пощенски оператор на 29.01.2013 г. и по същия начин на 07.02.2013 г. е оспорен пред директора на С., но едновременно и пред АССГ. С решение № РО 107/ 22.02.2013 г. на органа по чл. 117 КСО жалбата отхвърлена, а разпореждането е потвърдено. С определение № 2229/ 26.02.2013г. по адм. дело № 1854/ 2013 г. на АССГ, I отделение, 43 състав жалбата на А. срещу разпореждането е оставена без разглеждане, а преписката – изпратена на директора на С. по подведомственост. Очевидно към датата на постановяване на цитирания акт АССГ не е разполагал с данни, че е произнесено решение № РО 107/ 22.02.2013 г. – но както определението, така и решението, са надлежно съобщени на жалбоподателката в настоящето производство. Видно от известие за доставяне на писмовна пратка № 2100014867701 на пощенския оператор [фирма] решение № РО 107 /сигнатурата на акта е отразена върху бланката на ИД/ е съобщено на А. на 01.03.2013 г., а върху определението на АССГ е налице удостоверяване, че е влязло в сила на 19.03.2013 г.

При изложената фактическа обстановка съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима: Отразяването в заповедното съобщение чрез щемпел и дата, че е получено в Б. АД на 29.10.2013 г. не удостоверява време и начин на съобщаване на действието на А., а не се твърди и не се установява тя да е присъствала – чл. 296, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, е неоснователна:

Съгласно чл. 268, ал. 1 АПК на принудително изпълнение подлежат и съставляват изпълнително основание по смисъла на АПК влезлите в законна сила индивидуални административни актове. В разглеждания случай изпълнително основание, въз основа на което е образувано изпълнителното производство от органа по изпълнението – ръководителя на ТП на НОИ – С. съобразно чл. 110, ал. 5 и 6 КСО, е разпореждане № РВ ПОВН 12/ 22.01.2013 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е установено по основание и размер задължение на Н. Е. А., представляващо недобросъвестно получено парично обезщетение за отглеждане на малко дете. С оглед значимостта за обществото на средствата на ДОО законодателят е предоставил на ръководителите на ТП на НОИ възможност да предприемат незабавни действия по принудително събиране на задълженията към фондовете на ДОО, представляващи недобросъвестно получени обезщетения, чрез налагане на заповед в банките по сметките на длъжниците и на свързани с тях лица, като не е предвидено задължение да се изпраща покана за доброволно изпълнение преди налагане на заповед.

При данните, че административният акт, подлежащ на принудително изпълнение и съставляващ изпълнително основание, е влязъл в законна сила на 16.03.2013 г.,

същият следва да бъде изпълнен по реда на чл.110, ал. 5 и 6 и 114, ал. 4 КСО.

По изложените правни аргументи и при преценка на критериите по чл.146 АПК във вр.чл.168 АПК настоящата съдебна инстанция обоснова краен извод за извършване на изпълнителните действия по реда и на основанията на КСО от органа по изпълнението, образуване на изпълнително производство въз основа на влязло в законна сила изпълнително основание. Жалбата се явява изцяло недоказана по своето основание и подлежи на отхвърляне.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 15 състав на основание чл.294- чл.298 АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Е. А. срещу запорно съобщение изх. № ФСД 2754/ 24.10.2013 г. на директора на ТП на НОИ С..

Решението не подлежи на обжалване на основание чл.298 ал.4 АПК.

СЪДИЯ: